

РЕШЕНИЕ

№ 7094

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5297** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е след като с определение № 3064/24.04.2020 г., постановено по адм. д. № 1654/2020 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 48 състав, съдът е разделил производството по същото дело, образувано по искова молба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Агенция "Митници" при Министерство на финансите.
С искова молба (уточнение) от 20.10.2021г., депозирана от адв. М. А., пълномощник на ищеца [фирма] е конкретизиран предявения иск за имуществени вреди, както следва:

С исковата молба, предявена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу Агенция "Митници" при Министерство на финансите се претендира осъждане на ответника да му заплати сумата 305,85лв., представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди - пропуснати ползи, за периода от 30.07.2008г. до 07.08.2010 г., изразяващи се в законна лихва върху сумата от 1202,00 лв., внесена като депозит от дружеството на 30.07.2008г. и освободена на 07.08.2010г., вследствие на отмяната на Решение № 586/07.10.2008 г. издадено Началника на Митница "Аерогара С." с Решение 98/08.12.2009 г. по адм. д. № 1877/2009 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 7203/01.06.2010 г. по адм. д. № 1125/2010 г. по описа на Върховен административен съд. Върху посочената главница се претендира и законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба - 31.10.2011 г. до

окончателното изплащане на сумата.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. А., която моли да се уважи предявения иск, като основателен и доказан, по съображения в представени писмени бележки. Претендира присъждане на направените разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Агенция "Митници", чрез процесуалния си представител юрк. А., в съдебно заседание оспорва предявения иск и моли да се отхвърли като неоснователен и недоказан. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор Д. от Софиска градска прокуратура, изразява становище за основателност на предявения иск.

Доказателствата по делото са писмени и не са оспорени от страните. Прието е като доказателство адм. д. № 1877/09 г. по описа на АССГ, както и съдебните протоколи и ССЧЕ, изготвени по адм.дело №9503/2011г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 4 състав, след като се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Видно от приетото за послужване адм. д. № 1877/2009 г. по описа на АССГ, с Решение № 586/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С., е определена нова митническа стойност на внесени от ищеца стоки от Турция с ЕАД № 08BG005102H0030935/24.05.2008г. и е определено ДДС за доплащане в размер на 1 192,90лв. Постановено е, след влизане в сила на решението, учредения от дружеството депозит в размер на 1 202,00 лв. да бъде усвоен за погасяване на така определеното задължение в размер на 1 192,90 лв.

С преводно нареждане от 30.05.2008 г. (л.36) ищецът е внесъл по сметка на Митница "Аерогара С. сумата от 1 202,00 лв., като депозит по ЕАД № 08BG005102H0030935/24.05.2008г.

Решение № 586/07.10.2008 г., издадено от Началника на Митница "Аерогара С.", е отменено с Решение 98/08.12.2009 г. по адм. д. № 1877/2009 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 7203/01.06.2010 г. по адм. д. № 1125/2010 г. по описа на Върховен административен съд.

С молба от 01.08.2008г. жалбоподателят е поискал от ответника да му бъде възстановен паричен депозит в размер на 1202 лв.(т.14). Безспорно е по делото, че депозитът в размер на 1202лв. е възстановен на жалбоподателя от ответника на 07.08.2010г., като размерът на законната лихва за този период е 305,85лв. Това е установено с експертно заключение по адм.д. №9503/2011г. на АССГ, приобщено по делото ведно със съдебните протоколи и писмени доказателства.

С предявената искова молба се твърди, че внесенят депозит от 1202,00 лева е определен незаконосъобразно, като единствения начин за освобождаване на стоката от митнически контрол е било неговото внасяне. Това твърдение се доказва с отмяната на решението на митническия орган по съдебен ред.

Административен Съд С. - град, I отделение, 4 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Искът е допустим, основателен и доказан. Същият е предявен след отмяната на административен акт-Решение № 586/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С. и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран, тъй като е бил адресат на отменения като незаконосъобразен

административен акт, от който твърди, че е претърпял имуществени вреди, предмет на исковата молба.

Отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица е регламентирана в разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди(ЗОДОВ). Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, като съгласно, ал. 2 исковите по ал. 1 се разглеждат по реда, установен в Административно процесуалния кодекс. За да бъде реализирана отговорността на държавата или общините за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, следва при условията на пълно и главно доказване ищецът да установи наличието на следните предпоставки:

1.Наличие на незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган и длъжностни лица при осъществяване на административна дейност, като в случаите на отговорност от административен акт, същият съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 3 от АПК, следва да е отменен по съответния ред; 2. Наличие на реална вреда (имуществена и/или неимуществена), настъпила за ищеца; 3. Наличие на причинно-следствена връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

При липса на която и да е от посочените предпоставки, не може да бъде реализирана отговорността на държавата и общините по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. С оглед разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Следователно, имуществената отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е обективна, безвиновна.

Съобразно разпоредбата на чл. 205 от АПК исковите се предявяват срещу юридическото лице, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите. В случая искът е предявен от надлежна страна и срещу надлежен ответник-Агенция Митници С., в състава на която се включва административният орган, издал отменения административен акт-Решение № 586/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С..

Настоящият състав приема, че в процесния случай е доказано наличието на посочените по-горе кумулативни предпоставки за ангажиране обективната и безвиновна отговорност на ответника-Агенция Митници С. предвид следното:

Налице е отменено като незаконосъобразно Решение № 586/07.10.2008г. на началника на Митница Аерогара С., с което ищецът [фирма] е задължен да заплати публични държавни вземания общо в размер на 1 192,90 лв. въз основа на определена нова митническа стойност на внесени от ищеца стоки от Турция с ЕАД № 08BG005102H0030935/24.05.2008г. Решение № 586 от 07.10.2008г. е отменено с Решение 98/08.12.2009 г. по адм. д. № 1877/2009 г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 7203/01.06.2010 г. по адм. д. № 1125/2010 г. по описа на Върховен административен съд.

Предвид изложеното, съдът приема, че е доказано наличието на първата предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Налице е и втората предпоставка, обуславяща основателността на предявения иск, а

именно: наличие на причинена вреда от отмененото като незаконосъобразно Решение № 586/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С.. Претендираната имуществената вреда в размер на 305,85 лева, се съизмерва с размера на законната лихва върху сумата от 1202,00 лв., внесена от ищеца като депозит по сметка на Митница "Аерогара С. на 30.07.2008 г. съгласно отмененото като незаконосъобразно Решение № 586/07.10.2008 г. на началника на Митница Аерогара С., което е безспорно установено от приобщените по делото писмени доказателства и не се оспорва от ответника. За времето от 30.07.2008г. - датата на внасяне на сумата 1202,00лв. до нейното възстановяване на 07.08.2010г., ищецът [фирма] е бил лишен от възможността да ползва собствените си средства в размер на главницата като е понесло вреди под формата на пропуснати ползи, които са реални, а не хипотетични вреди и се съизмерват с размера на законната лихва, за периода на задържане на сумата, който размер не следва да се доказва изрично.

Липсата на необходимост от доказване на вреди в размер на законната лихва произтича от нормата на чл. 86, изр. 1 от ЗЗД. Само в случай, че кредиторът твърди претърпени вреди в по-висок размер и претендира тяхното заплащане от своя длъжник, той ще следва да развие исково производство по общия ред (арг. от чл. 86, изр. 2 ЗЗД), в рамките на което да установи с преки доказателства вида и размера на поддържаните от него вреди, съобразно нормите на чл. 51, респективно - чл. 82 ЗЗД (в зависимост от източника на възникналото облигационно задължение - деликт или неизпълнен договор). При извършената служебно проверка чрез Calculator.BG, се установи съответствие на изчислената законна лихва върху сумата 1202,00 лева за процесния период с претендирания от ищеца размер от 305,85 лева. В подкрепа на този извод е заключение на съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), приета по адм. д. № 9503/2011 г. на АССГ.

При преценката на характера на претендираните вреди и основателността на предявения иск, във връзка с доводите на ответника за неоснователност, настоящият състав съобрази и Решение на СЕС от 18.01.2017 г. по дело С-365/15. Според задължителното тълкуване дадено с това решение: когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Посоченото задължително тълкуване пренесено на плоскостта на настоящия казус, води до извод, че размерът на пропуснатите ползи, които подлежат на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради техния сигурен характер, представлява лихвата за забава върху депозита от датата на учредяването му до датата на възстановяването на сумата, т.е. от 31.03.2008 г. до 17.02.2011 г. Задължението на държавата да репарира вредите, произтича и от чл.17 от Хартата на основните права на ЕС (Решение №1182 от 24.01.2020г. по адм.д. №2928/2018г., ВАС, III отд.). За този период дружеството незаконосъобразно е било лишено от възможността да ползва собствените си средства, понасяйки вреди под формата на пропуснати ползи, съизмерими минимум със законната лихва за забава.

Съдът приема, че в случая е установено наличието и на третата предпоставка, а именно: наличие на пряка причинна връзка между отменения като незаконосъобразен административен акт и причинената имуществена вреда, предмет на предявения иск в

размер на исковата претенция. Безспорно е, че ако не беше издадено незаконосъобразното решение на Митница Аерогара С., дружеството не би дължало внасяне на сумата от 1 202,00лв. депозит за осъществения внос, поради което за времето от нейното внасяне до възстановяването ѝ обратно, дружеството не е могло да разполага с тази сума. След като дружеството е било лишено от възможността да ползва собствените си средства в посочения по-горе размер, по този начин е понесло вреди под формата на пропуснати ползи и нейният минимален размер е съизмерим със законната лихва за периода на задържането ѝ.

По изложените съображения настоящият състав приема, че ищецът е доказал наличието на кумулативните предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника, на същото основание в размер на исковата сума 305,85 лева, ведно със законната лихва върху нея, считано от предявяване на исковата молба в съда-31.10.2011 г. до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски общо в размер на 325 лева, в това число: 25.00 лева държавна такса и 300.00 лева адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор за правна защита и съдействие и списък на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция "Митници" – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.1, ап.1, сумата 305,85лв. (триста и пет лева и осемдесет и пет стотинки), представляващи имуществени вреди-пропуснати ползи, съизмерими със законната лихва върху сумата от 2 012,00 лв. - платен депозит за освобождаване на стоки под митнически надзор, определен с отменено Решение № 586/2008 г. на началника на Митница Аерогара С., ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от предявяването на исковата молба - 31.10.2011 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" - С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.1, ап.1, сумата от 325, 00 (триста двадесет и пет) лева, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България

СЪДИЯ: